

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

I et bilag til forslaget er opregnet en række virksomhedstyper, som må antages at være de vigtigste kilder til forureningen. Ved godkendelsen af sådanne virksomheder må hele virksomhedens produktion, og ganske specielt hele virksomhedens affaldsproduktion, tages op til en samlet vurdering. Også virksomhedens placering må bedømmes i forhold til de planer, man har for anvendelsen af det areal, hvor virksomheden placeres. En sådan godkendelsesordning vil betyde, at virksomhederne allerede på projektstadiet tager hensyn til miljøet på samme måde, som enhver virksomhedsleder i sine projekter tager hensyn til andre relevante forhold. Samtidig vil godkendelsesordningen og lovens øvrige regler kunne indebære et incitament til fremme af udvikling af nye produkter og nye processer, som er nødvendige i en rationel og effektiv miljøbeskyttelse.

Disse og andre punkter i lovforslaget peger stærkt imod behovet for et snævert og åbent samarbejde mellem erhvervslivet og de offentlige myndigheder. Jeg er ikke i tvivl om, at et sådant samarbejde vil kunne finde sted. Overalt i den industrialiserede del af verden ønsker erhvervslivet besked om, hvilke regler og hvilke hensyn myndighederne ønsker tilgodeset i miljøbeskyttelsen. Jeg har fra erhvervslivets side mødt en stærk interesse for en positiv medvirken i miljøbeskyttelsen. Jeg tror på et samarbejde mellem det offentlige og erhvervslivet på dette område. Myndighederne må imidlertid være fuldt opmærksom på behovet for en koordination af kravene landene imellem. Det er mit håb, at Danmark i en sådan international sammenhæng i kraft af den geografiske beliggenhed, den teknologiske viden og den offentlige interesse, der er for miljøbeskyttelsen, kan vise sig som et foregangsland.

Grundlaget for lovforslaget er i meget vidt omfang det indgående arbejde, som udførtes af hygiejnekommissionen, der afgav betænkning i 1970, og de mange rapporter fra forureningsrådet. Selve udarbejdelsen af lovforslaget med bemærkninger er sket i løbet af relativ kort tid, idet jeg har ønsket at kunne forelægge folketinget et samlet oplæg om miljøbeskyttelsesproblemerne på et så tidligt tidspunkt som overhovedet muligt.

Jeg har til hensigt i forbindelse med genfremsættelsen af lovforslaget i næste folketingssamling at søge det udformet således, at det omfatter de regler i vandforsyningsloven og vandløbsloven, som vedrører miljømæssige forhold. Samtidig vil der blive foreslået en tilsvarende beskæring af landvæsenstretternes nuværende kompetence i spørgsmål, som vedrører beskyttelse af vandløb og havet.

Lovforslaget tager ikke stilling til spørgsmålet om placeringen af de administrative funktioner hos myndighederne i hovedstadsområdet, men også dette problem håber jeg kan klarlægges inden genfremsættelsen.

Til lovforslaget er som særskilt bilag knyttet et udkast til reglement vedrørende forskellige forhold af betydning for miljøbeskyttelsen. Det er hensigten, at dette udkast, som endnu ikke har været drøftet med repræsentanter for kommunerne, industri og landbrug, skal træde i stedet for de fleste af de regler, som nu er indeholdt i sundhedsvedtægterne. Inden reglerne sættes i kraft, vil de naturligvis blive drøftet med de nævnte organisationer m. v.

Jeg skal herefter omtale de vigtigste punkter i lovforslaget. På lokalt plan foreslås opgaver og kompetence henlagt til amtsråd og kommunalbestyrelser. Forslaget indebærer således, at man i miljøbeskyttelsen i højere grad vil støtte sig på de folkevalgte råd fremfor de særorganer, som hidtil har præget indsatsen i forureningsbekæmpelsen, nemlig landvæsenstretterne og sundhedskommissionerne, og der har ikke i forbindelse med forhandlingerne om lovforslaget været rejst indvendinger mod denne administrative ændring. Amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes afgørelser vil kunne påklages til miljøstyrelsen, der fra 1. april er oprettet som en del af ministeriet for forureningsbekæmpelse.

Med hensyn til det særlige spørgsmål om kompetencen til at meddele godkendelse til virksomheder skal jeg ikke lægge skjul på, at der under de førte forhandlinger med kommunerne er fremkommet ret divergerende synspunkter, og under forberedelsesarbejdet har man været inde på flere muligheder med hensyn til løsninger af dette spørgsmål. Som udgangspunkt har man taget, at størsteparten af de enkeltstager, hvori der vil blive spørgsmål om godkendelse, vil